

מי שאמר פרק רביעי נזיר

16 לקמן פ"ג (3) ש"ך לך
17: א גי' א"מ פירוש
רש"י (ד) גי' בנייהו.

נוסחת הריב"ן

אן ולקחה:

הגהות הב"ח

16) ר"ש ד"ה אמר לה
וכי לא אפשר למימר
דכסומין:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה וכו' וכו'
וא"ת מאי פריך והלא הא
דלמתי וכו' כ"ל:
ב) בא"ד ונזרו הצעלים
בשעת הלוקה ואימא.
מיבד ואימא נמחק וכו'
ואמאי שמה כ"ל א"מ:
ג) בא"ד ואפי' תעריב
כסומין וכו'. תעריב
במעריב מתקן: ד) ר"ח
ולא נכח וכו' מאי טעמא.
מיבד מאי נמחק וכו' גמי
טעמא: ה) בא"ד כיון
דמיבד למעוה לגמרי דמי
למעוה לאתרי הך לדחיא.
מיבד דמי הך לדחיא
נמחק וכו' תמך דמי
דמיבד ומה הך לדחיא
והך חזיא: ו) ר"ח ואמאי
כו' הוה לן למחש בנייהו
מיבד למחש בנייהו
נמחקו וכו' למחש בנייהו:

הגהות התוספות

1. ז"ל אולי. 2. ז"ל א"כ.
3. ז"ל גמרא ותיבת לזר.
4. נמחק. 5. ז"ל ד"ה פון. 6. ז"ל
- ואמאי, עמא שמה ה"ה
- דעת כו'. 7. מ"ל וכו'.
8. לזון תוס' ספר וכו'.
9. דלמי פירוש קבוע זה
- לחטאת חוה לעולה אפילו
- אחר לקיחת העולים.
- היך דמיבד שמה נתן לזו
- לפרש בתעריב לאחר
- לקיחת צעלים בזהמה היך
- יחוש בשיעור, שא"כ כתיב
- נתקפה לתקן בין בזהמה
- לעופות. וכו' היך דמיבד
- פירוש העולים לאחר
- לקיחה, ועלה פריך והלא
- רב חסדא פ"ג. 9. מיבד חוה
- נמחק. 10. ז"ל ביבד וכו'.
11. ז"ל קשה לפירוש.
12. מיבד לפירוש נמחק.
13. מיבד כסוגיא נמחק.
14. מיבד מ"ט נמחק וכו'.
15. ז"ל לזון.
16. ז"ל והיך רבנא.
17. כ"ל דחויא. ותיבת
18. ז"ל מרב.
19. מיבד דלא היה מקשה
20. ז"ל מאי.
21. מיבד לענין קביעות
22. העולים נמחק. 23. ז"ל
24. ומדקאמר. 25. ז"ל בין
- לענין קביעות בין לענין
- דחשיב. 26. ז"ל והיך
27. מיבד וכו' מקשה. 28. ז"ל
29. למחש בנייהו. 30. ז"ל
31. דהלא.

מוסף רש"י

ולא פירש. איה מן
לחטאת (לקמן ת"ח).
הראויה לחטאת. עון
כשה נקבה בת שמה (שם).
לעולה. הראויה לעולה.
כען כן וכו' כן שמה (שם).
לשלמים. אלו כן שמי שנים
(שם).

דחשיב בזהמה כמפורש בתעריב אילוי, נתן דעתו על אחת מהן חטאת וכן גבי עופות נמי ליחוש לכך אס לא פירש בשעת לקיחה שמה
נתן דעתו בין לקיחה להקריב לנדר, כלזו חז לחטאת ומד לעולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי תיבא ה"ג והא"ר חסדא כו'. וא"ת [ומאי] פריך והלא א' דלמתי מעוה ולא בזהמה היינו משום דליכא שיהיה משום דעמו מוס
כדפרישית אבל הני עופות חזו להקריב ואין נריך שיהיה ולכן אין לחוש שמה נתן דעתו לפרש כלזו האז לחטאת והאי לעולה דליהו
כמפורשין ו"ל (דנהי) דכיון דלא

פירש הצעלים בשעת לקיחה שזו
אין נידים להפריש דהא זעו להתפרש
בעשיית כהן ועשיית כהן אינו ניד
הצעלים הילכך איכא לנימנר דלחר
לקיחה אולי נתן לזו לפרש בתעריב
וא"ת והא אין מועיל פירוש הצעלים
אחר הלוקה ו"ל נהי דאין מועיל
פירוש הצעלים אחר לקיחה לזכר
איה יקרב חטאת אחר יקרב עולה

מ"מ מהני פירש בתעריב ואיכא למיחש דשמה נתן דעתו לפרש
אחר הלוקה האז לחטאת והאי לעולה דהוי בתעריב ומעתה לא
יוכל הכהן להקריב כרצונו איה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
ולמי פריך וכי תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:

הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:

הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:

הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:

1. ואם לא תמצא ידה
די שיה' וקלחה שתי
תריס ואם שני בני יונה
אחד לעלה ואחד
לקחאת וכפר עליה
הבן וקלחה:
2. וקרא יב ח
ועשה אתם הבן
אחד חטאת וקרא עלה
וכפר עליו הבן לפני ה'
וקרא טו טו

פ"ה הרא"ש

חסדא נמי נזיר הכי: ועוד
היך נחוש שמה כיוון
כיון שהוא עצמו מביא
לזון ולא א"ל זו חטאת וזו
עולה. ו"ל דדעת המקשה
דאין שום דבר מתפרש
אלא בשעת הפרשה או
בשעת עשייה ולא בתיים.
והכי פריך אלא מעתה
ולא עופות אם הפריש
עופות חטאים ומת נמי
חייבת שמה א"כ כיוון
ויהוה וזו אמר רב חסדא
וכו' אלמא דאין דבר
מתפרש אלא או בשעת
הפרשה או בשעת עשייה.
וכן בהמה ונסכא וסואר
נמי אין מועיל כיוון אחר
וכן משמע ב"פ
טרף בקלפי דלאו דוקא
בעופות ק"ל רב חסדא אלא
בכל קרבנות. ובקדוש הוה
מצי למיפך למאי דקאמר
דחייב בהמה ונסכא
שמה כיוון א"כ והא
א"ר ר"ח וכו' אלא דניחא
ליה למיפך מעופות
אנפוח: א"ל רב פפא
לשימי ולעמך דמותבת
לי דבהמה ועופות הוו
סומים כמו שמה הא
דנתן הביא א' בהמות
לחטאת וכבש וזו ולא
פירש אלא אמר אלו
לקרבנות נזירות: הראוין
לחטאת כבשה. לעולה
כבש ואיל לשלמים ואמאי
והא אמרי' בהמה לאו
לחטאת דמי וכוון
שלא פירש חטאת ועולה
שלימים היך קריבין
בלא חטאת שפ. אלא
דאי כמפורש דמי כאילו
פירש חטאת ועולה ושלמים
שמה על א' לשם
מה שיהא ראיה. ולאריך
פ"ה קא"ל וכו' תיבא
דאמרי' דאם ביריה מלכת
אלא בשעת הפרשה שפ. אלא
כמפורש דמי כאילו
רש"י דאם לקח חטם ולא
פירש הכהן מקריב חטאת
לחטאת חטאת. וא"כ
לפרש מדקאמר הראוי
לחטאת חטאת משמע
בשבתם הוא מקריב וא"כ
לקרו לו שם אלא דסבכי
אזא שהבעלים קראו להם
שמות אחר התפרשה.
א"ל ולקח ועשה אמר
רחמנא. כלומר אותיות
לך מעופות שכל א' מהם
ראוי לחטאת או לעולה
ועשה שם לא ברור
יכול הכהן לברר בשעת
עשייה אלמא חזו כחומים
אבל לא אוצבת לי מידי
במה דאע"פ שלא פירש
ע"כ אחד ואחד
נקבע לפי מה שהיה
מצי למימר
הך דחטאת תקרב עולה

הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה:
וכי פריך וכו' תיבא א"ר חסדא כו' אלף בעשיית
הכהן כלומר הא בעשיית כהן מיפרש האז לחטאת ואיה שירצה חטאת ואיה שירצה עולה
איה שירצה עולה ולא יוכל הכהן להקריב אותה איה שירצה לחטאת ואיה שירצה לעולה: